

SPEJDERCHEFEN OVE HOLM

SPEJDERNES MAGASIN . JUNI 1946 NR. 5 . 30. AARGANG

Fra Spejderchefen

Under Krigen havde jeg ikke megen Lejlighed til at se andet til Spejderarbejdet ud over, hvad jeg kunde se i min egen Trop og i den Division, den tilhører. Det er faktisk nu elleve Aar siden, at jeg i Korpsets Jubilæumslejr saa Spejdertropperne fra alle Egne af vort Land.

Derfor glæder jeg mig til at møde jer i Korpslejren til Sommer og se, om de, der er Spejdere nu, forstaar at ligge i Lejr lige saa godt som Spejdere dengang. Jeg husker, at der var Konkurrence i Lejrreport, og jeg maa sige, at de forstod at holde fin Orden saavel i Teltene som paa Troppenes Lejrpladser.

Lejrarbejderne var saa solidt og godt udført, som tænkes kunde, og der var en Mængde gode og praktiske Ideer, saa det var ganske vanskeligt at finde ud af, hvem der var den bedste Trop. Det bliver naturligvis noget vanskeligere for jer, fordi I selv maa medbringe, hvad I skal bruge af Materiel til Lejrarbejderne paa Grund af Vanskeligheden ved at skaffe saa meget Træ paa eet Sted. Men man kan ogsaa sige, at det i nogen Grad er en Fordel, for saa véd I jo nøjagtigt, hvad I vil kunne lave, og er ikke afhængige af, hvad der tilfældigvis findes paa Stedet. Korpsets Fotografer ruste sig til Jagten paa gode Lejrarbejder, og de bedste Fotografier vil være at se i »Spejdernes Magasin« efter Lejren.

Om een Ting til er jeg spændt paa, og det er, hvor spejdermæssigt Troppene ser ud, og om de præsenterer sig flot. I England har de et Reglement for almindelig Eksersits beregnet paa lige det nødvendige for, at en Spejdertrop kan føre sig godt. Et saadant lille Hæfte er Korpsset ved at udgive nu, men selv uden det, vil den rette Trop vide at klare sig.

Forøvrigt har jo adskillige Divisioner holdt Divisionsturnering og er derved kommet i Træning ikke mindst ved Lejrreport, og det har sikkert givet dem et godt Skub fremad.

AALBORG-SPEJDERNE

Aalborg Kolonne skaffede sig i sin Tid en »Spejderborg«. Det var en stor Villa med Mødelokaler for Flokkene og Troppene, men under Besættelsen gjorde Schalburgfolkene Attentat paa »Spejderborg«, og en stor Del af den blev sprængt bort. Nu er den repareret og blev indviet d. 5. Maj, Danmarks Befrielsesdag.

Jeg var inviteret til Genindvielsen og kom til Aalborg tidligt om Morgen. Byen vrimlede med Bander af Ulveunger og Spejderpatruljer, for der var »Byløb« baade for Ulve og Spejdere, og det var en Fornøjelse at se, hvor fikst Banderne og Patruljerne færdedes i Byen.

Mens Løbet foregik, besaa jeg »Spejderborg«. Der er to store, dejlige Floklokaler og et stort Tropslokale. Der er enkelte Tropper, som har deres egne Lokaler ude i Byen, men de øvrige Tropper har i Borgen deres egne Patruljelokaler, som de selv har udstyret. Jeg skulde være med til at bedømme, hvilket Lokale, der var mest spejdermæssigt udstyret; det var ikke nemt, men »Skipper Clements Trop« gik af med Sejren.

Da Byløbet var til Ende, samledes hele Kolonnen ved »Spejderborg«, og Byens Borgmester og jeg talte i Anledning af Indvielsen. Ogsaa fra mange andre Sider blev Kolonnen ønsket til Lykke, og Kolonnechefen, Brahe-Petersen, der har været Sjælen i Genopbygningen, fik mange rosende Ord at høre.

I Forbindelse med Indvielsen afsløredes en Mindetavle i Borgen for de ni Førere og Spejdere fra Nørrejske Division, som satte Livet til i Besættelsesaarene. Tavlen er smukt udskåret i Træ af en gammel Spejder, og Sct. Georg og Dragen pryder Tavlen foroven.

Navnene paa de ni af vore Kammerater, som faldt under deres Arbejde i Frihedskampen, vil minde dem, der færdes i Spejderborg, om Troskab mod vort Land.

23. APRIL 1945

2 Spejdere skildrer her, hvorledes de højtideligholdt

Sct. Georgsdag 1945

Det var i April 45. Tyskerne var endnu i Landet, men man kunde dog trods alt se Enden paa det hele inden alt for længe. Desværre for mig havde min Skæbnegudinde handlet saa ublidt med mig, at jeg via Shellhuset og Vestre Fængsel omsider var havnet i Froslev — og nu var det altsaa April og Foraar — og jeg sad paa 8. Maaned og kiggede paa det snavsede Sand i Lejren dernede mod Syd, med Tyskland paa de tre Sider og Danmark paa den fjerde.

Maaneden gik — eller rettere slæbte sig hen — og det blev den 23. April; for de almindelige Fanger, eller Häftlinge, som de hed, en Dag som saa mange andre, men for os Spejdere noget ganske særskilt — Sct. Georgsdag.

— Jeg maa tilstaa, at det var langt hen paa Eftermiddagen, inden jeg opdagede det. Jeg sad paa min Køje oppe i 3. Etage, da det for som et Lyn igennem mig.

Tankerne begyndte straks at flyve: Paraden i Dyrehaven paa Stammens ældgamle hemmelige Samlingsplads. — Da du blev 2. Kl. Spejder for Aar tilbage — hyggelige Aftener foran Pejseren, og den natlige Tur hjem gennem Dyrehaven — dengang var man fri, ikke alt det forbandede Pigtraad og Maskingeværtarna; dengang —

Jeg var saa heldig paa Stuen at have en Spejderkammerat, en gammel Fører fra min egen Division; ham vilde jeg gerne lige tale et Par Ord med, inden vi skulde i Seng. Efter flere for-gæves Forsøg lykkedes det mig endelig; jeg gik lige ud ad Døren, da han kom og skulde ind. I Uldtroje, med Haandklædet over Skulderen og Vaskegrejerne i Haanden.

»Stop lige,« sagde jeg og trak ham lidt til Side, »Er du egentlig klar over, at det er Sct. Georgsdag?«

Han svarede ikke straks, men den venstre Haand kom frem og mødte min med et fast Tryk,

og saa sagde han lavmælt og ligesom lidt undselig: »Ja du, det er jo lige som om man kommer til at tænke lidt mere over Tingene saadan et Sted her. Tillykke da, og saa til næste Aar...«

Vi gik hver til sit, men jeg laa vaagen i flere Timer og tænkte paa det, jeg her havde oplevet — i en Fangelejr mod Syd med Tyskland paa de tre Sider og Danmark paa den fjerde.

Gai. 6. Vesterbro Trop.

Den 22. April om Eftermiddagen blev jeg flyttet til en Celle beregnet til 3 Mand, vi var imidlertid 18. Blandt de sytten, jeg kom ind til, var der to, som især fangede min Opmærksomhed, og de kiggede ogsaa meget undersøgende paa mig. Og pludselig sprang vi alle tre op paa en Gang og sagde med een Mund: »Jamen, vi kender jo hinanden fra Store Bededagslejrene ved Himmelbjerget.« Og ganske rigtigt var det to Gutter fra 1. Silkeborg.

Dagen efter, den 23., var det Sct. Georgsdag, og vi hverken maatte eller vilde svinge vort Spejderløfte, som skulde fornyes denne Dag. Vi fortalte nu de andre Cellekammerater, hvilken Betydning denne Dag havde for os, og der blev fuldkommen Ro i Cellen. — Vi aflagde nu vort Spejderløfte, og aldrig er vel dette smukke Løfte blevet aflagt med mere Alvor og Inderlighed end denne uforglemmelige Sct. Georgsdag i tysk Fangenskab. Vi sang et Par af vore smukke Spejdersange og sluttede med: »Ja, vi er danske Spejdere, og Løftet, som blev givet en Vaardag brusende og skon o.s.v.« — Derefter var der dyb Stilhed et Par Minutter, hvorefter Kammeraterne sang: »Der er et yndigt Land, og ikke et af de 18 Par Øjne var tørre.

Det var i Sandhed en uforglemmelig Sct. Georgsparade.

K. E. 1. Hovedgaard Trop.

Med $\frac{M}{Y}$ Atlantide til Afrika

REJSEBREV IV

Kære Ulve og Spejdere!

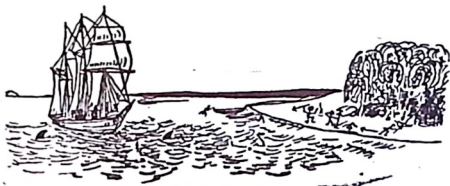
Som jeg lovede i sidste Brev, skal jeg denne Gang fortælle jer noget om det vellykkede Besøg hos Spejderne i Lagos i Nigeria, den britiske Koloni omkring Niger Flodens nedre Løb.

Til Tropsmoder i Lagos.

Hos Spejderne i Freetown havde jeg faaet Adressen paa en Tropsfører i Lagos, og det lykkedes mig ret let at komme i Forbindelse med ham. Jeg aftalte med ham, at jeg et Par Dage efter skulde aflægge hans Trop, 1. Lagos Trop, et Besøg ved deres Tropsmøde. I fuld Uniform gik jeg saa en Eftermiddag til Tropsmøde i Lagos. De fleste af Drengene, alle Afrikanere, var allerede kommet, og lidt efter fløjtede Tropsføreren, og Drengene stillede op i Patruljeorden ganske som hjemme. Selvfølgelig foregik Mødet under aaben Himmel og startede med, at Flaget blev hejst. Saa præsenterede Tropsføreren mig, og jeg holdt et Foredrag om Spejderbevægelsens Stilling i Danmark og nogle andre europæiske Lande under og efter Krigen; jeg sluttede med at udtrykke min Glæde over, at der nu atter var blevet Mulighed for en stadig stærkere Udvikling af Verdensbroderskabet. Spejderne var meget interesserede og stillede mig bagefter en Række Spørgsmaal.

Derpaa tog jeg Afsked med denne Trop og aflagde først et lille Besøg ved et Flokmod, hvor Ulveungerne gav mig det flotteste Ulvehyl med paa Vejen, som jeg nogensinde har hørt — der var Junglestemning over deres Raab til Akela! Herfra kom jeg til 9. Lagos Trop, der ogsaa havde Tropsmøde den Dag og netop var ved at indøve Semaphor-Signaler, da jeg kom. Deres Tropsfører, Mr. Anthony, der er Gilwell Spejder, bød mig velkommen, og ogsaa her maatte jeg aflægge mit Foredrag. Inden jeg tog Afsked, aftalte vi, at jeg den næste Dag skulde komme og fotografere Spejderne, og de vilde saa lave nogle smaa Opvisninger.

Næste Dag trak saa Elmer og jeg i Uniform — Elmer er en af Kokkene og er aktiv grøn Spejder — og gik op til Skolen, hvor vi skulde møde de andre Spejdere. Her var ankommet ca. 50 Ulveunger og Spejdere, alle i Uniform. Spejderne lavede først en Bromodel som Pionerarbejde, god og solid, med udmærkede Beskrivelser. Derpaa lavede de et levende Signaleringsstaarn ved at stille sig oven paa hinanden i en 5—6 Etager — selvfølgelig endte det, som det burde, med at »Taarnet« styrtede sammen under megen Sjov. Endelig konkurrerede tre Patruljeførere i Semaphor-Signaler — det var noget, der gik stærkt. Ogsaa Ulveungerne fik jeg Lejlighed til at fotografere. De lod atter høre deres glimrende »store Hyl« og dansede Kaa's Slangedans, saa det var en Lyst. Desværre er de Fotografier, jeg tog, ikke saa gode, som de burde være, da Filmene blev fremkaldt herhede i Varmen, hvilket har vist sig at ødelægge dem i ret høj Grad.

Besøg paa Nigeria-Spejdernes Hovedkvarter.

Et Par Dage senere var jeg oppe paa Spejder-Hovedkvarteret i Lagos. Her hilste jeg paa og talte længe med Mr. Arthur Brown, der er Engländer og Chief Commissioner (det vil nærmest sige Leder af Spejderkorpset i Nigeria). Han fortalte mig forskellige Enkeltheder om Spejderlivet i Nigeria; der er 17 Troppe i selve Lagos By, men med Forstæder naar Antallet op paa hele 100. I hele Nigeria er der 9000 Spejdere, men naturligvis lider Arbejdet en hel Del under de uhyre Afstande i dette Land, der er 20 Gange saa stort som Danmark. Til den fjernestboende Trop har Mr. Brown en Rejse paa 1600 km!

Han gav mig to interessante smaa Hæfter — de indeholder Spejderloven — og -løftet m. m. oversat til to almindeligt udbredte Negersprog herhede, Yaruba og Houssa samt til Arabisk, og desuden fik jeg en Række udmærkede Billeder, som I inden alt for længe vil faa at se i »Spejdernes Magazin«. Samtidig med at jeg udtrykte Haabet om at gense rigtig mange af disse nye Spejderkammerater i Jamboreen i Frankrig i 1947, tog jeg Afsked med Mr. Brown og alle de andre, som havde beredt Elmer og mig en saa god Modtagelse, og Anthony m. fl. gav mig Hil-sener med hjem til Spejderne i min Trop.

Lagos og Nigeria.

Byen Lagos, der er Nigerias Hovedstad, ligger paa en Halv ud i en Lagune eller Strandsø, tæt ved dennes Udløb i Havet. Set fra Lagunen tog Byen sig meget smuk ud, store flotte Regeringsbygninger og Bungalower i blomsterrige Haver lige ned til Vandet, men den indre Del af Byen er meget overbefolket og snavset. Der er imidlertid nu store Arbejder i Gang med Udpumpning af Sand over Sumpene Syd for Byen, saa den kan udbrede sig i denne Retning.

Nigeria er ikke saa rig paa værdifulde Raastoffer som Guldkysten, som jeg skrev om i forrige Nummer, og Kakaoavlens er ikke nær saa fremskreden. Langt det vigtigste Udførselsprodukt er Palme-kerner og Palmefedt, der faas fra Oliepalmen. — Luftfugtigheden herhede er meget stor; siden Freetown har vi ført en haabløs Kamp mod Mug og Skimmel. Tøj, Læder og endog i enkelte Tilfælde Træ bliver grønt paa faa Dage, og jeg har nok at gøre med evig og altid at lufte mine Insekter og Fugleskind.

Mangrovesumpe og Abekatte.

I Lagos findes en stor Forsøgsstation for Fliskeopdræt, som vi fik forevist af Lederen Cap-

tain Dawson. Her findes ca. 50 større og mindre Damme, der faar frisk Forsyning af Vand og Føde ved Tidevandet to Gange i Døgnet, idet Stationen ligger næsten lige ud til Lagunen. Her undersøges Nyttfiskenes Væksthastighed, Forplantningsevne m. m., og Dawson har opnaaet mange Resultater, der har bidraget til at forbedre de Indfødtes Fiskemetoder.

Han tog os med paa to interessante Ture ud i Lagunerne omkring Lagos. Den ene Dag blev vi staget ad en ganske snæver Kanal gennem Mangrovesumpene; Mangrover er Buske, der vokser paa Stylerødder et godt Stykke ud i Vandet, og det er den eneste Plante, der kan trives paa denne mudrede, salte Bund. Kanalen førte ud i en stor Lagune, hvor der laa smaa maleriske Fiskerlandsbyer langs Bredderne med lerklinede Hytter og Kokuspalmer.

En anden Dag foretog vi med en lille Damp, der blev stillet til Raadighed af »Nigerias Marines«, en Udflugt til et andet Laguesystem lige inden for Kysten. Vi prøvede at fiske lidt, men Bunden var uhyre fattig. Da Captain Dawson gav Besked om, at vi ønskede at komme i Land, satte den sorte Rorgænger resolut Kursen lige ind mod Kysten og rendte Stævnen op paa Bredden, hvorpaa vi fortojede til et Palmetræ og kunde klatre i Land ad Fortøjningstrossen. Lige før vi løb ind, saa vi en Flok Aber svinge sig fra Kokuspalme til Kokuspalme, et altid vidunderligt Syn.

Jeg hilser paa en Konge —

Man maa sige, at der blev sørget godt for os under Opholdet i Lagos. En anden Dag var vi med en engelsk Dame, Mrs. Smith, paa Tur op til en Flod 25 km Nord for Lagos, idet vi gerne vilde have nogle Ferskvandsfisk med hjem. Da vi naaede den By ved Floden, som var vort Maal, var en virkelig fornem Modtagelseskommité for-

samlet. Som de højlgt prominente Gæster, vi var, var vort Besøg blevet anmeldt i Forvejen.

Under hele to Parasoller, den ene med en forgyldt, springende Løve øverst, tronedes Kongen eller i hvert Fald Byhøvdingen; Hans Majestæt var iført et Væld af brogede Kjorteler og bar en glasperleindvirket Krone paa sit stolt knejsende, sorte Hoved. Som Modvirkning mod det meget Tøj og Kronen tilviftede en skøn Pige ham stadig kølende Vinde. Ingen af hans elendige Under-saatter havde Tilladelse til at betræde de Maatter, der var udbredt under og foran hans kongelige Legeme, og kom nogen for nær, blev han viftet bort med en Haandbevægelse. Ved Hjælp af en Tolk, der hele Tiden ærbødigt bar sin Tropehjelm under Armen, fik vi forebragt vort Ærinde, og da alt efter nogen Diskussion havde ordnet sig paa bedste Vis, ønskede Monarken at hilse paa os, og vi trængte frejdt ind paa hans Maatter og gav ham Haanden. Derpaa hilste vi paa de mest fremtrædende af hans Ministre og andre Herrer, der sad ved Siden af Kongen. Til Slut ønskede Mrs. Smith god Trivsel for hans Kvæg og hans Folk, og i Spidsen for et langt Følge skred Kongen saa ned langs Rækken af Byens Børn, der var kommet marcherende ind i Gaasegang. Paa Kommando strakte de allesammen Armene i Vejret og sang i alle Tonarter og de fleste paa hver sin tillempede Melodi den engelske Nationalsang »God save the King« til vor Ære!

Nede ved Floden, der løb malerisk mellem høje Bredder, brugte Fiskerne nu deres Net, og hver nyfangen Fisk maatte først forevises Kongen, inden vi kunde faa dem i vor Spand. Hans Majestæt var ufin nok til at forlange en ret ublu Pris for Fiskene, men hvad, heri var vel ogsaa iberegnet Betaling for den straalende Modtagelse!

fortsætter Side 89

(Fortsat fra forrige Nr.)

Aah, hvor var det herligt forfriskende at faa en Svømmetur, alle »Vibernes« var Frisvømmere, og nogle rene Vandhunde. Prustende dulkede de op mellem de store Sten ved Strandskanten. De svømmede i 8—10 Minutter, saa kommanderede Ejnar March til Lejrpladsen, Spejderbukserne og Undertrojerne paa, og Drengene gik i Gang med det Arbejde, der var paalagt dem. Frede og Gert samlede Brænde. Hans og Ole, Henning og Ejnar rejste Teltet og gjorde Orden paa Lejrpladsen. Paa denne Tur havde Patruljen kun eet stort Telt med, det gjaldt jo om ikke at have for megen Oppakning.

Menuen lød paa Bøf og Saftsuppe med Tvebakker. Hans sad paa en stor Sten og formede Bøf, Erik sad i Græsset ved Siden af og pillede Løg. Taarerne løb ham ned ad Kinderne, og Frede, som i det samme kom med en stor Favn Brænde, kunde ikke dy sig, »Ejnar, Ejnar«, raabte han, »kom hen og trøst lille Erikmand, han tuder allerede af Hjemve«. »Ska' du gøre Nar af en Mesterkok i Funktion«, forsvarede Hans sin Kompagnon og daskede Frede bagi. Frede forsvandt skyndsomt opad Bakken til Gert, og Hans fyrede stærkt op under Kartoflerne og satte Panden over i den anden Ende af Kogerenden, jo, Hans og Erik var skam gode Kokke. Da den velsmagende Middag var spist, og Ole og Henning i Egenskab af Opvaskerhold havde ryddet op, holdtes der Siesta.

»Hvor tog Nalles Patrulje hen, Ejnar«, spurgte Ole. »Ja, saa vidt jeg ved, tog han ud ad Aarhuslandevejen til Stubbe Sø første Dag. Og Falkene tog ud ad Dæmningen, de vilde, saa vidt jeg kunde forstaa paa dem, tage Overnatning paa Søholme«, sagde Henning. Erik rejste sig op paa Albuen. »De første Par Dage, er der vel ingen Fare for at rende over de andre Pa-

truljer«. »Næh, det bliver nok ikke før de sidste to Dage, vi kommer til at gemme os for hinanden«, lo Ejnar, »lad os nu se, i Morgen tager vi over Mejlgård til Ramten, der kan vi ogsaa bade i Søen«, Ejnar puffede til Frede. »Ja og det syntes jeg ogsaa vi skulde gøre nu«, gryntede Henning, han var den af Drengene, der led mest under Varmen. Hans rullede om paa Maven: »Er du bims Mand, vi har jo lige spist«. Ja, før om en Time skal vi ikke i Vandet«, afgjorde Ejnar, »og da det er Lejrens første Dag, er der Hvil og Fritid til Kl. 5½«. Det var for varmt til at foretage sig noget som helst, og Drengene blev da ogsaa liggende i Skyggen og sludrede sammen.

Resten af Eftermiddagen gik med Badning og Leg ved Stranden. Patruljen delte sig i to Hold, og det var ikke smaa Søslog, der blev udkæmpet mellem Stenene paa Stranden. En sidste Svømmetur og saa løb de om Kap til Lejren. Aftensmaden var nem, den bestod af de medbragte Klemmer og frisk, koldt Kildevand.

»Nu gaar vi en Tur hen paa Havnen«, sagde Ejnar, »og vi behøver ikke at holde Vagt herhenne, Falken og Uglen er jo langt herfra og andre end dem behøver vi vist ikke at frygte Overfald fra«. »Skal vi heller ikke holde Vagt i Nat«, spurgte Henning. »Jo«, svarede Ejnar, »vi kan lige saa godt vænne os til det fra Begyndelsen af, men lad os nu faa Uniformen paa og blive nettet lidt, vi er allerede begyndt at se unciviliseret ud af alt det Havvand«.

Ude paa Havnen faldt Drengene i Snak med nogle gamle Fiskere, og de gav beredvilligt Oplysninger om alt, der blev spurgt om, og da det i det samme kom et Par Baade ind, var der nok at se paa. De fik endda tilbudt nogle dejlige store Skrubber, som de kunde hente i Hyttefadet næste Dag.

Kl. 9 gik Drengene hjem til Lejren. Hans lavede Te og Erik smurte Klemmer og saa var det Tid til at gaa til Køjs.

Fortællers Side, 92

ULVEUNGE-AVISEN

NR. 1

JUNI

1946

Lyt her, oh Ulve, det er den gamle Baloo, der taler

Nu er det Sommer, og i denne Maaned begynder Sommerferien. Og allerede i denne Maaned, maaske først i næste eller maaske først senere skal mange af jer i Sommerlejr. Det er naturligvis en stor Oplevelse, men den kan ogsaa blive alt andet end morsom; men det er nu noget, der helt afhænger af jer selv. Jeg vil i den Anledning fortælle jer en lille Oplevelse, jeg havde engang, jeg som ganske ny Flokfører deltog i en Ulvelejr.

Vi var ankommet til Lejrpladsen hen under Aften og havde rejst vore Telte, indrettet vort Køkken og lavet, hvad der ellers var nødvendigt, for at Lejren kunde være brugelig til Natten og næste Morgen. Saa var det Tid, at Ulvene skulde i Seng, og som altid blev der forlangt, at der skulde være Ro i Teltene. Det blev der nu imidlertid ikke, for der var blandt Ulvene en Dreng — lad os kalde ham Mus — og han var en meget livlig Herre. Han begyndte straks at genere de andre, lave al den Halloj, han kunde, og det var umuligt for nogen i det Telt at sove. Naturligvis fik han Skænd, men det hjalp kun lidt, og det var meget lidt Søvn, Ulvene og Førerne fik den Nat.

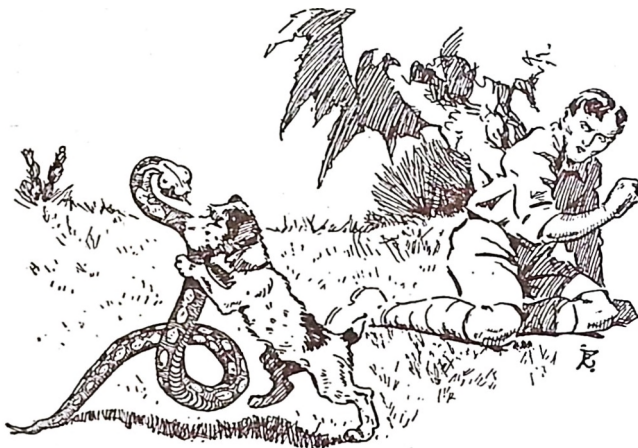
Næste Dag var der intet at mærke paa Mus, og da Aftenen kom, lovede han, at han i Nat vilde være mere stille. Men ak og ve — det blev ikke bedre. Til sidst tabte hans Flokfører Taalmodigheden, trak ham ud af Teltet og anbragte ham i Køkkenteltet. Nu maatte der da være Mulighed for Ro, og vi satte os ved Lejrbaalet, idet vi vilde vente lidt og se, om alt gik godt, før vi gik i Seng. Pludselig var der en, der fik Øje paa en lille Skikkelse, kun iført Pyjamas, der satte i fuldt Firspring over Lejrpladsen. Det var Mus. Han erklærede, at naar han skulde ligge der, vilde han ikke være der længere, han vilde hjem. »Det skal du ogsaa komme,« svarede hans Flokfører, »men det bliver nu ikke før i Morgen.« Saa blev han igen lagt i Køkkenteltet, og en voksen Fører lagde sig derind for at passe paa, at han ikke stak af igen.

Men næste Morgen opfyldte Flokføreren sit Løfte til ham. Han blev sendt hjem og kom ikke mere igen. Det var en fiov Historie. Men saadan kan det altsaa gaa, hvis man ikke har forstaaet, hvad det betyder, at man som Ulveunge har lovet at lyde den gamle Ulv. God Jagt i Sommerferien og Sommerlejren.

Baloo.

KARROO

Karoo var en smuk Foxterrier, som vor Ekspedition fandt doende af Tørst og Sult i Karroo-Ørkenen.

Vi havde i det fjerne set en lille hvidlig Plet i Ørkenen og havde — trods den brændende Sol — forladt vor Kompasretning for at se, hvad det var. Ti Minutter senere fandt vi Hunden, ynkelig svag, med Tungen hængende sort og udtrøjet ud af Munden.

Den saa paa os og bad om Hjælp, men ikke med en Kujons fejge Blik. Den klynkede ikke, men logrede svagt med Halen.

Den syntes at sige: »Menneske, hvis du er bedre end dem, der efterlod mig her ude i Ørkenen, saa frels mig, og jeg vil være dig evig taknemmelig og en trofast Ven. Hvis ikke, saa gaa. Jeg vil dø uden at plage nogen med en nyteløs Bøn.«

Det er vel unødvendigt at sige, at vi straks gjorde alt, hvad vi kunde, for at frelse den og vise, at vi holdt af den. Vi gav den Vand fra vore Feltflasker og Kiks at æde.

»Jeg ved ikke, hvad du hedder, stakkels Hund,« sagde jeg til den, »for der er Ingen, som kan præsentere os. Jeg vil kalde dig Karroo efter den Ørken, hvori vi fandt dig. Hvad der end sker — fra i Dag at regne er du Medlem af vor Ekspedition og Kammerat med os alle.«

Den lille Fyr syntes at forstaa, hvad jeg sagde. Han begyndte at logre voldsomt med Halen, præ-

vede at gå af Glæde og springe op ad mig, men Anstrengelsen var for meget for ham, og han faldt udmattet sammen.

Vi maatte i nogle Dage bære ham i Armene gennem den uendelige brændende Ørken, men han kom sig snart og blev vor uadskillige Ledsager.

Og en Dag tilbagebetalte han sin Taknemmeligheds-gæld. En af Ekspeditionens Medlemmer tog sig en hed Eftermiddag en Lur paa Jorden i Skyggen af en Klippe. Pludselig blev han vækket af Karroos voldsomme Goen og sprang op, og dér saa han Hunden styrte sig over en stor Puf-Slange (en meget farlig Giftslange) som havde rullet sig sammen tæt ved det Sted, hvor hans Hoved netop havde hvilet.

Før han kunde komme Hunden til Hjælp, havde Slangen spyttet sin Gift i Karroos ene Øje, uden at Hunden dog gav op, førend den havde bidt Slangen til Døde.

Netop da kom jeg selv tilbage til Lejren og saa, hvad der gik for sig. Jeg for hen til Karroo og løftede ham op til mig. Der laa han, uden at røre en Pote, mens jeg badede hans Øjne med Amoniakvand, skønt Smerterne maa have været frygtelige.

Øjet blev fuldstændig helbredt, men Afrika skulde alligevel blive Karroo's Skæbne.

Sidste Aar ved Mumbora blev vor Lejr jævnlige besøgt af Løver om Natten, uden at de dog voldte andre Ulykker end at gøre Karroo aldeles rasende over en saadan Frækhed.

Flere Nætter vækkede han os ved sin voldsomme Goen, og vi kravlede ud af Teltene, men var ude af Stand til at gøre noget paa Grund af Mørket. Men en Nat blev det Karroo for meget af det gode, eller ogsaa kom en af Løverne paa gale Veje. Vi hørte kun et fortvivlet Hyl. Vi foer ud af Teltene med Lommelygter, men kunde ikke finde nogen Løve — og heller ingen Hund. Det var umuligt for os i Mørket at trænge gennem det høje Græs, som omgav Lejren. Næste Morgen fulgte vi Sporet, men det eneste vi fandt, var den stakkels Hunds Halsbaand. Den var død paa sin Post.

Stakkels Karroo! Han havde en ædel Sjæl.

REJSEBREV (fortsat)

Fra Lagos til Bonny River.

Efter at have været i Dok i Lagos og faaet skrabt Bunden ren og efter at have faaet fem fulde Kasser og tre Tønder med Fisk om Bord i den danske Dampner »Benny Skov«, der vilde bringe dem hurtigt og sikkert hjem til Danmark paa mindre end tre Uger, satte vi Kursen mod Nigeraldtaet. Undervejs havde vi nogle meget udbytterige Fiskerier, saaledes en Dag et Trawl, der bragte mere end 1000 Fisk paa Dækket, saa vi bogstavelig talt vadede i Fisk. En anden Dag fik vi usædvanligt mange store, lyserøde Rejer, omkring 15 cm lange, 375 ialt og med en samlet Vægt af 7½ kg. Da vi kun var i Stand til at gemme en Brøkdal af denne Righed, fik vi til Middag et Bjerg af lækre Rejer — ½ Pund hver!

Den 19. Februar løb vi op ad Bonny River, en af de næsten utallige Arme, hvori den mægtige Niger forgrenede sig i Deltaet, der er et af Verdens største. Ca. 50 km oppe ad Floden naaede vi Deltaets vigtigste By, Port Harcourt, der først er anlagt omkring 1925 og som tæller 80 Europæere og 35.000 Indfødte. Her faldt jeg i Snak med to Dreng paa ca. 14 Aar, der begge viste sig at være Spejdere, og vi fik os jo saa en god Spejdersludder. Med en Motorbaad foretog vi fra Port Harcourt en interessant Tur yderligere 30 km op ad Floden, op hvor Vandet blev fersk. Vi saa mange mærkelige Fugle, men desværre kom Plasket af en Krokodille, og flere Steder saa vi bittesmaa Straahytter paa Pæle tæt ved Bredden — det er Steder, hvor Negrene ofrer til de Aander, der styrer Fiskerierne.

Det naturskønne Kamerum.

Meget hurtigt forlod vi imidlertid den hede, moskitohærgede By, og efter nogle interessante Fiskerier paa og lige uden for Bonny River satte vi Kursen mod Victoria i Britisk Kamerum. Lige ved Foden af Afrikas næsthøjeste Bjerg, den 4100 m høje Kamerum-Vulkan, ligger Byen Victoria smukt mellem skovklædte Bakkedrag. Dagen efter, at vi var kommet, foretog vi en vidunderlig skøn Tur op i Bjergene, op til en By, Buea, 1000 m oppe. Paa Vejen herop mødte vi den virkelige, tropiske Regnskov i al dens yppige og storladne Pragt. Op ad de dybe Klofters stejle Skrænter krøb et tæt sammenfiltret Vildnis af Buske og mindre Træer, hvorover hævede sig kolossalt høje Træer med en lang, slank Stamme og højt, højt oppe en stor, halvkugleformet Krone, eller det var mægtige Kæmper, ikke ulig vore Egetræer, eller viftende Ollepalm. Vejen snoede sig opad i stadige Serpentin og førte flere Steder gennem Gummplantager, hvor den hvide, klæbrige Gummisaft omhyggeligt opsamles i Kokosnøddekaller, der er anbragt, hvor de V-formede Indsnit i Barken mødes. Saa godt som alle de Indfødte hilste os smilende, og et Par Steder saa jeg Dreng og unge Mænd gøre Spejderhilsen, og jeg skyndte mig naturligvis at gøre det samme.

Oppe i Buea var et Par Stykker af os henne i Negerbyen og se paa et Bryllup, hvor Gæsterne dansede langsomt rundt i Ring til Tam-Tam og Trætrompetmusik. Vi hilste paa Bruden, der var i Brudeslør og det hele, mens Brudgommen

var i nypresstet Jakkekædet og med Blomster i Haanden og iøvrigt ikke fri for at være paavirket af den stærke og farlige Palmevin!

Efter Opholdet i Victoria aflagde vi et kort Besøg i Donala i Fransk Kamerum. Det var interessant at se, hvorledes Franskmændene bedre taaler det tropiske Klima end Englænderne, thi her levede et meget stort Antal Kvinder og Børn i alle Aldre, selv om Donala regnes for en af de hedeste Pladser paa Vestafrikas Kyst.

For Øjeblikket befinder vi os i umiddelbar Nærhed af Ækvator, og i næste Brev vil I faa at høre nærmere om vor Liniedaab, som vi alle imødeser med stor Spænding, samt om vort Besøg i Belgisk Kongo.

Med Spejderhilsen

Torben

12 Duelighedstegn

Atter har to Ulveunger ved Flid og Dygtighed taget alle de 12 Duelighedstegn, og derved gjort sig fortjent til at komme i Ulveunge-Avisen. Det er Panther, Bent Simonsen, fra Fuglebakkens Flok, som I ser til venstre, og Bimbo, Svend Jørgensen, fra 1. Nyboder Flok til højre.

GAMLE RAVN fortæller om Pionerbaade...

PIONERER er de Mennesker, som paa ukendte Omraader baner Vejen for dem, der følger efter. De kæmper mod ukendte Farer og rydder de Vanskeligheder væk, som lægger Hindringer i Vejen for de Folkeskarer, som følger i deres Spor.

I kender Navne paa mange Pionerer, som gennem Tiderne har banet Vej for Menneskene.

Columbus var en saadan. Han trodsede Overtro og Frygt og fandt Vejen frem til nyt Land.

Men ikke blot det ukendte Land har Pionerer, ogsaa de ukendte Dødsårsager, tænk f. Eks. paa *Pasteur*, som med Fare for sit Liv fandt frem til de Bakterier, som forårsagede dødsens farlige Sygdomme.

Du er ogsaa selv Pioner.

Vor gamle Verdensspejderchef *Baden-Powell* ønskede, at Spejderne skulde være Foregangs-mænd. I skal være Spejdernaandens Pionerer, I skal vise Vej fremover til en bedre og lykkeligere Verden, og for at ruste jer til dette Job, som kræver Mod og Karakterstyrke, maa I ogsaa træne i det haandgribelige Pionerarbejde; at sætte over Søer i hurtigt byggede Baade.

Hvis I til Sommer kommer til at ligge i Lejr i Nærheden af en So, maa din Patrulje absolut træne i at lave Pionerbaade.

Lad os begynde fra Begyndelsen. Patruljen starter sin Opdagelsesrejse ind i det ukendte Land, som gennemskæres af Aaer og Floder, og

En Catamuran

hvor Moser og Søer lægger Hindringer i Vejen for jeres Fremtrængen.

Uoverstigelige Hindringer? — Nej, ikke for en Pionerpatrulje.

En smal Bæk tager vi i eet Spring fra Bred til Bred. Et bredere Vandløb tager vi i Tospring: Kast en stor Sten ud i Midten af Strømmen og lav en Mellemlanding herpaa.

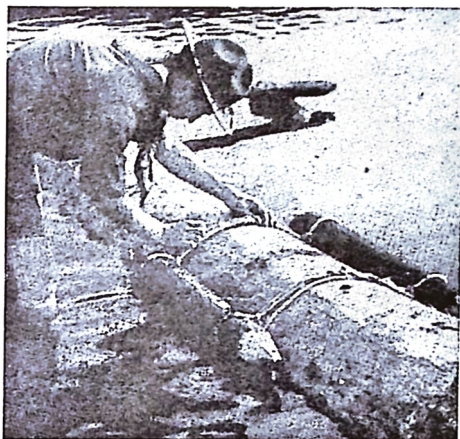
Er Strømmen for dyb til Stenen, laver vi Stangspring med en lang Raft, som vi finder. Men pas paa, at Bunden i saa Fald ikke er blød, for det er kun sjovt for *de andre* at se den første Springer blive stikkende midt i Aaen og langsomt rutsche ned ad Stangen i Vandet.

Nu gaar Færden over en Mose. — Forsigtig! Træd kun paa Tuerne og tag en Stav med. Hvis du skulde synke i, kan den være din Redningsplanke, naar du lægger den paa tværs og bruger den som Støttepunkt, den synker ikke saa let i. Staven kan ogsaa bruges som Gangbrædt, naar der er for stor Afstand mellem Tuerne.

Vi er nu naaet frem til et Vandløb. Er Bunden haard nok, vader vi over — smid Klunset, læg det i Rygsækken og bær den paa Hovedet. Hvis der er for dybt til at vade hele Vejen over, laver hver Mand sin lille Flaade til Rygsækken. Et Par tykke Bundter af Tagrør er gode, men brug Dolken til at skære dem af med, ellers flaar du Hænderne. Naturligvis kan kun Svømmere indlade sig paa noget saadant, men enhver Pioner maa kunne svømme, dykke og bjerge.

Videre gaar Rejsen gennem Vildnisset. Hvad er det? Forude mellem Skovens Stammer glimter Vandet i en Sø. Da vi kommer ud til Bredden, ser vi, at det vil koste os for megen Tid at gaa udenom.

En Flaade! Een Mand snorer hurtigt et Kors sammen af to stærke, buede Grene paa ca. 1 Meters Længde. Et Par andre af Patruljen har i Mellemtiden stukket Pinde i Jorden i Rundkreds

Fødstøtterne surres paa

saaledes, at den yderste Kreds har en Diameter paa 1 Meter, den inderste paa 40 cm. Inden i denne Ring lægges nu kvisterige Grene, f. Eks. Granris. Garn bindes om Kvistene, og I har nu en tyk Ring af Grene. Sur Korset fast som Afstivning og læg hele »Baadskelettet« paa et vandtæt Teltunderlag. Bøj Kanterne op hele Vejen rundt og sur fast. Værsgo! En Oceanliner af første Klasse. En lang Gren med mange Kviste i Spidsen bruges som Pagaj.

I kan ogsaa lave en Sydhavsbaad med Udligger, en *Catamaran*. En tyk Stamme (tørt Træ) paamonteres to Udriggere og to Fødstøtter, og saa — hils fra mig derhjemme!

Men husk, en Pioner skal kunne svømme, dykke og bjerge!

Jeg har talt!

STREJKE...

Kemigraferne strejker under Bladets Trykning. Hvad det betyder, vil I forstaa, naar I ved, at alle Billeder i Bladet skal laves af Kemigrafer.

Denne Strejke har bevirket, at vi kun har kunnet faa lavet ganske enkelte Billeder — Clichéer, som de kaldes — og en Del Artikler, hvortil der horte instruktive Tegninger, har derfor maattet udgaa af dette Nummer.

Det var Meningen, at Bladet i denne Maaned

skulde have været paa 24 Sider, men i Stedet er det nu blevet 4 Sider mindre.

Men Juli-Nummeret bliver saa udsendt som et stort Korpslejrblad paa 28 Sider. Heri vil der staa en Mængde Oplysninger om Korpslejren, med Kort over Lejrpladsen, over København og over Nordsjælland, som kan rives ud af Bladet og tages med til Ermelunden.

Korpslejrnummeret vil blive udsendt den 15.—20. Juni, saa det kan naa dig, inden du drager paa Ferie, men husk at faa det hos Troppens Bladmand.

Redaktoren.

Vibernes Sommerlejr (fortsat fra Side 86)

Ejnar fordelte Vagten: »Henning og Gert tager første Vagt fra 10—1, Ole og jeg tager Hundevagten fra 1—4, Hans og Erik fra 4—6 og saa purre de Frede, som faar Tjansen med at hente Mælken til Havregroden«.

»Ja, det skal jeg ogsaa gerne gøre, naar jeg faar Lov at sove hele Natten«, smilte Frede, Mælken skulde hentes paa en Gaard, der laa ca. 10 Min. fra Lejren. Saa krøb de fem i Poserne, og sov snart, for den første lange Ferie dag havde taget paa Kræfterne, i Morgen var de mere i Træning.

Men Henning og Gert tog hver en Sweater paa og satte sig ved de ulmende Gløder i Kogereanden. De talte sagte om Dagen, der var gaaet, og de dejlige Dage, der skulde komme. Ude paa Havet toffede en Fiskerbaad, og fjerne Stemmer hørte i Byen robede, at Folk havde svært ved at komme ind, naar det var fint Vejr.

Frede kom fløjtende hen over Marken med Mælkespanden svingende i den ene Haand. Klokken var godt 6 og Solen havde allerede længe været højt paa Himlen.

Da han naaede Lejren, kiggede han ind i Teltet. Hans og Erik havde lagt sig med Tøjet paa, og var begge faldet i Søvn. Frede lod Teltøren staa aaben, tog Mælkespanden og satte den hen i Skyggen, lige med det samme skulde den jo ikke i Brug. Frede følte sig stolt og glad over saadan at være eneste vaagne Mand i Lejren.

»Sidste Aar var jeg Ulveunge«, tænkte han, »det var nu ogsaa sjovt, men Spejder det er nu Nr. 1.« Med lange Skridt gik han hen til Teltet, han tog et Grydelaag og en Træske, og med sin skingre Drengestemme raabte han, saa højt han kunde: »Saa staa vi op!« og med Skeen

lavede han en vældig Larm paa Grydelaaget. Ole var den, der hurtigst blev vaagen, han greb en Stovle, løftede den faretruende og sagde lidt grødet i Stemmen: »Kan du komme ud, din Spektakelmager, tror du, vi er dove.«

Frede holdt inde med Koncerten, og Henning spurgte søvnigt: »Hvad er Klokken?« »6,41 og Nul, dut,« sagde Ejnar og ruskede i Hans og Erik, Gert var rullet hen i Teltaabningen med sin Sovepose. »Det er herligt Vejr,« sagde han, og vilde lægge sig ned igen, men Ole fik ham hurtigt paa andre Tanker. Kun iført deres korte Bukser løb Drengene ned til Stranden med deres Vaskegrej i Haanden. Ansigtet og Hænderne fik en Omgang med Sæbe, og Tænderne blev børstet. En rask Svømmetur satte Blodet i Cirkulation, og friske og med en glubende Appetit gik Drengene op til Lejren.

Ejnar og Ole, som i Dag var Kokke, delte raa Havregryn og Mælk om, og det var ikke Smaaportioner, der blev sat til Livs. Bagefter fik Drengene Klemmer med Smør og al den Mælk, de kunde drikke. Uhm! hvor det smagte. »Hvornaar skal vi afsted herfra,« spurgte Gert med Munden fuld af Mad. »Lad os nu se,« sagde Ejnar, »der er ikke saa langt til Ramten. Naar vi kører herfra lige naar vi har spist til Aften, kan vi være der ved halv otte Tiden, saa kan vi rigtig nyde det i Dag.«

Ejnar var en rigtig Patruljefører, han vidste, at det var alt for varmt for Drengene at bestille noget, og svedende at ase bort fra Havet nu vilde være dumt, de havde jo Tiden for sig. Hans, Henning og Erik var henne og hente Fisk i Hyttefadet, og i Tilgift fik de en lille Sejlstur rundt i Havnen. Ole og Ejnar havde lidt Besvær med at rense Fiskene, men da Maden var færdig, gled den godt nok ned. I en Sommerlejr spiser man alt.

Lejren var brudt og alt var gjort i fin Orden, ingen kunde se, at Viberne havde været her i to lange Dage. »Her tror jeg, vi skal tage ud paa Week-end engang,« sagde Erik, »her er nu rart.« Han bandt Tørklædet om Halsen, om Aftenen var Uniformen ikke for varm. De andre gav ham Ret, de to Dage herude kunde bestemt ikke blive de ringeste paa Turen. »Vi faar Torden i Nat,« mente Henning. »Jamen, det har vi jo hver Nat, saadan som du snorker,« grinede Erik, og fjernede sig i behørig Afstand fra Henning, han kendte af Erfaring hans Hestebid. »Hvis det ikke var saa varmt, fik du Nødder, din Flynder.« »Saa, kom nu af Sted,« raabte Ejnar, »tror du, vi skal slaa Rødder her.« Et sidste Farvel til Byen og Havnen, og hele Patruljen var paa Vej hen ad Landevejen.

((Fortsættes i næste Nr.))

Tr-r-r-r-ommer!

Et Trommeorkester kan slaa paa to Maader — enten lyder det som en Sæk Kartoffler, der triller ned ad Køkkentrappen, eller ogsaa smelder Stikkerne som taktfaste Maskingeværtsalver mod Trommeskindene.

Til Korpsleiren skal det være det sidste. Det er klart, at hver Trop stiller med alle sine Trommer. Trommeslagerne fra hele Danmark samles Fredag Aften for Korpsleiren (den 26. Juli) et Sted paa Ermelundssletten for at øve sig i at slaa i Takt sammen.

Flere Hundrede Trommer i Gang samtidig — Rub-a-di-dum — sådan en March!

Trommeslager, træn i de almindelige Marcher, saa kan du dem!

Hilsener fra udenlandske Spejderbrødre

Fra mange udenlandske Spejderkorps har vort Korps modtaget Hilsener i Anledning af St. Georgsdagen den 23. April, som højtideligholdtes af Spejderne Jorden over. Nedenfor aftrykkes Hilsenerne:

Svenska Scoutunionen sänder sin hjärtliga hälsning till St. Georgs dagen med varm tillönskan om en ljus framtid.

STEN THIEL,
Int. comm.

For første gang etter krigens tunge år kan igjen Norsk Speidergutt-Forbund feire St. Georgsdagen og sender spejderbrødre i alle land sine hjerteligste spejderhilsener.

Oslo 23. April 1946.

G. L. D. BREKKE,
Speidersjef.

RAGNALD IVERSEN,
Intern. comm.

Finlands Svenska Scoutförbund sänder en varm scouthälsning på St. Göröndagen 1946.

ESKIL STRANDSTRÖM,
Scoutchef.

OLAV GYBL,
Förbundssekreterare.

*Fédération des Eclaireurs Suisses (Schweiz):
»Good camping« an allen Pfadfinder von Dänemark.*

EXTERMANN,
comm. internat. adj.

*Corpo Nazionale
Giovani Esploratori Italiani*

Wolfcubs, Scouts, Rovers and Leaders of the C.N.G.E.I. send their best wishes for Saint George 1946 to their Brothers Scout in the Danish Boy Scouts Federal Committee. Buona Caccia!

Dr. L. PIROTTA,
Chief Scout.

Sveriges Scoutförbund sänder en hjärtlig St. Georgshälsning till Det Danske Spejderkorps och hoppas på gott samarbete i fortsättningen. St. Georgsdagen 1946.

F. BERNADOTTE
af Wisborg.

FRITHIOF DAHLBY.

Telegram fra London:

Greetings and best wishes from all British Scouts to our Brother Scouts in Denmark on occasion of our first Peace festival of St. George our Patron Saint. — Bincham Scoutcraft, London.

Instruktion FOR REKRUTTER

Røgvenderen.

Instruktionsartikel om at fyre med vaadt Brænde.

Saaframt man ankommer til Lejrpladsen om Aftenen, opsamles det vaade, frønnede Brænde og anbringes i Bunden af Soveposen.

I Løbet af Natten vil den fra den sovende Spejder udviklede Varme i nogen Grad formindske Vandindholdet. Næste Morgen findeles Brændet og sendes tre Gange gennem en Kodmaskine. Blandes derefter med røgfrit Krudt og pulveriseret Tørsprit samt overrises med lunkne Benzin.

Efter at der er paasat det færdige Produkt en 12 Meter lang Lunte, anbringes »Brændet« paa Baalstedet, Gryden sættes over og Luntan antændes, hvorefter Kokken skyndsomst fjerner sig, helst paa Cykle. Der bør i Forvejen være opsat Advarselplakater paa de nærmestliggende Hoved- og Biveje.

Metoden er effektiv. Selv den vaadeste Brænde lader sig behandle paa denne Maade.

(1. Vesterbro Trop).

Øksen.

Et langt Skift med en Klump i den ene Ende. For Krigen vidste man, at det var en Metallklump og af hvilken Art Metal, nu gaar man ud fra, at det er Metal og undersøger saa i hvert enkelt Tilfælde, om det er Blik, Bly, Zink, Aluminium eller noget helt femte.

Skal man bruge Øksen, er det tilraadeligt at slaa med Metallklumpen. Som Underlag bruges, hvad man har ved Haanden; en kendt Valbyfører brugte i sin Tid Cement, det var udmærket, syntes han. Men har man ikke en Cementsokkel ved Haanden, kan en Sten ogsaa gøre det. Det gælder her som alle andre Steder: bare ikke være raadvild, brug om ikke andet saa en Kammerats Hoved (hvis det ikke er for blødt). Nogle bruger skarpslebne Økser, men mod det ikke er for farligt?

Det er tilraadeligt at sørge for, at Øksehovedet sidder løst fra Starten, da det ellers kan volde Timers Kval at faa det til at flyve i Hovedet paa en anden. Naar man har flækket sin Fod paa langs, kan man gaa ud fra, at man er i Stand til at kløve et Stykke Træ, men man er mærkværdigvis ikke saa interesseret i Træet, naar man først har øvet sig paa Foden. Omvendt: naar man har »skaaret« et Stykke Ved paa tværs, er der Mulighed for, at man kan ordne en Haand eller Fod paa samme Led. Dertil skal bemærkes, at det er praktisk at skaane een Fod og højre Haand. Naar man ikke arbejder med Øksen, kan man finde megen udmærket Tidsfordriv ved dens Hjælp; den er udmærket som Kastevaaben, og bliver man træt af det, er det vældigt interessant at se, hvem der kan faa den til at »staa« flest Gange i en Jernbaneskinne. Er man inde i Byen, kan man af Mangel paa Jernbaneskinner »fælde« Fodgængerskilte.

(Valby Trop).

35 Aar

I Februar fejrede 1. Randers Trop sin 35-Aars Fødselsdag ved en stor 2-Dages Spejderfest. Fødselsdagen skulde egentlig fejres den 11. Januar, men paa Grund af Forholdene var selve Festen blevet udskudt. Der var lagt et stort Forarbejde i Festen, bl. a. den skulde medvirke økonomisk til at skaffe Troppen dens eget Hus. Foran Haandværkerforeningen, hvor Festen holdtes, stod 2 3 m høje Totempæle. Premieren fandt Sted Lørdag Aften for stuvende fuldt Hus, og efter Fødselsdagstaler af Tropsraadsformanden, LRS. Bjørnbak og vor Divisionschef, Jens Hvass, gik en Spejderrevy over Scenen. Lørdag Aften aabnedes endvidere en Spejderudstilling. Søndag Eftermiddag var denne atter aaben, og der vistest tillige Film af Jess Jessen. Saa gentoges Programmet fra Lørdag-Søndag Aften. Begge Aftener indlededes det festlige Spejderbal af Divisionschefen. I Tilslutning til Festen udsendtes et smukt Festskrift, der i Ord og Toner fortæller om Troppens Liv og Tradition i 35 Aar. Heri findes de færdige Tegninger til vort Trophus, som, da Festen ialt gav 7000 Kr. (syv Tusinde) i Overskud, snart vil blive bygget. Endvidere har Troppen udsendt et Mærkat, der er tegnet af en af Troppens Spejdere.

Vort Festskrift kan faas af Interesserede mod Indsendelse af 1 Kr. i Frimærker til Tropsforeneren: Finn Torjussen, Vestergrave 50, Randers. Observer.

Chicago eller Nyborg?

Ifølge Reuters Bureau hedder det d. 29. Februar:

Midt under Chr. d. 2. Trops Møde Torsdag d. 28. blev Døren til Lokalet smækket op, og ind brasede en halv Snes bevæbnede, maskerede Gangstere, der holdt Spejderne og Førerne op. De tvang derpaa to af Troppens mindre Spejdere til at følge med, hvorpaa de tog Flugten. Men

Spejderne laa ikke paa den lade Side, de optog straks Forfølgelsen, og det lykkedes dem ogsaa at overmande Banditterne og give dem en mærkbar Afstraffelse paa Stedet, der sikkert ikke vil friste dem til en lignende Gentagelse.

P.S. Hvorvidt Størsteparten af Gangsterne skulde være Medlemmer af Nyborg Søspeerdetropp, oplyses der intet om i Telegrammet. Men hvem ved?

Chr. II Trop, Nyborg.

Ny Trop i Frederikssund

Paa Foranledning af Sct. Georgs Gildet er der oprettet en Trop og en Flok under Det Danske Spejderkorps i Frederikssund. Den nystartede Afdeling havde Tropsindvielse Søndag den 14. April. Vi startede Kl. 14 fra Torvet med March gennem Byen. Som Gæster var kommet Spejdere fra Frederiksværk, Hillerød og Ballerup, saa vi var godt 100 Mand. Vi gjorde Holdt paa »Kalvøen«, hvor de nye Spejdere og Ulveunger aflagde Spejder- og Ulveløfte. Kolonnechefen Helge Kjelstrup ønskede os til Lykke med den nye Trop og Flok, hvorefter vi fik overrakt en smuk Tropsstander, skænket af Handelsgartner Kock og Malermester Faaborg. Førstnævnte udtalte sin Glæde over at se gule Spejdere i Frederikssund. Fra Kalvøen marcherede vi til »Bi-lidt«, hvorfra Spejderne tog paa Øvelse i Færgelunden, medens Ulveungerne havde et stort Byløb.

Aalborg Søspeerdere

Aalborg Søspeerdere kan den 26. August i Aar fejre sin 20 Aars Fødselsdag, og i den Anledning har vi inviteret en engelsk Søspeerdetropp samt en norsk og en svensk Søspeerdetropp til at være vore Gæster i Dagene 5. til 20. August for sammen med disse at fejre Begivenheden.

Vi vilde ligeledes gerne henstille til vore hjemlige Søspeerdetropp om at lægge deres Sommer-togt om ad Aalborg evt. sende en Patrulje herop,

Tropsblade.

Her er et godt »Hoved« fra 3. Odenses Tropsblad.

Fremhæves maa ogsaa 2. Aarhus Søspeerdetropp »Skjold«, som hver Maaned har en ny stor Tegning paa Forsiden og mange inde i Bladet.

Nyt fra Redaktøren

Jeg har været glad ved at modtage nogle Breve fra Spejdere, som kommer med Forslag til og Kritik af Magasinet. Følg deres Eksempel, I andre:

Til Redaktøren.

Maa jeg have Lov at foreslaa, at der f. Eks. i hvert Nummer af Bladet blev trykt en god Spejdersang med Noder til, saa vi paa den Maade kunde lære Sange, vi ellers ikke havde Mulighed for at lære. Det viser sig nemlig Gang paa Gang, at vi, naar vi mødes med andre Spejdere, hører Sange, som vi ikke kender, og som vi ikke kan finde i vor Spejdersangbog.

Med Spejderhilsen!

Knud Johansen,
Valdemar Sejrs Kolonne,
Ringsted,
Skjalm Hvides Division.

Det er en god Idé, du der kommer med, Knud. Jeg skal se at faa fat i nogle af de Sange

der synges rundt om i Korpset, saa vi alle kan lære dem.

*

Kære Redaktør!

Da du stadig efterlyser Forslag og Ønsker, vil jeg tillade mig at bede om vi ikke kunde faa lidt flere Opgaver i Magasinet, f. Eks. Orienteringsopgaver, Morsekoder, Intelligensprøver osv. Jeg synes, vi bør have en Opgave i hvert Nummer af Bladet.

Paa Forhaand Tak!
Med Spejderhilsen!

Ib Steen,
PF, Holbæk.

Ogsaa dit Forslag tiltaler mig, Ib. Du har maaske lagt Mærke til, at der var en Tegnekonkurrence i Maj-Nummeret.

Til Ære for dig skal jeg nu bringe en Kode-Opgave:

DVNEEAFEDSGA
UEESRGRTTEEAV
BRDPNAAINNMMN
ØMLEESELHFL
RAÆJSINAIRE
HASDMNDNLAR

Løsningen sendes inden 20.
Juni til

Spejdernes Magasin,
Fiolstræde 19,
København K.

og Konvolutten mærkes nederst i venstre Hjørne med »Kodeopgaven«. Løsning kommer først i September Nummeret. Præmie: En Bog »Kappestride« af Fredrik Nygaard, til den rigtige Løsning, som først udtrækkes.

Da nu du, Ib, har faaet et Ønske opfyldt, maa du til Gengæld gøre mig en Tjeneste: Vil du inden d. 20. Juni sende mig en Beretning om jeres Patruljes bedste Oplevelse i Foraaret.

Næste Nr.

bliver et rigtig Korpsejers-Nummer. Der bliver Kort over Lejrpladsen, over Nordsjælland og over København, som du kan bruge i Lejren. »Vibernes Sommerlejr« fortsættes, Gamle Ravn fortæller om, hvordan du kan høre Radio i Sommerlejren samt flere andre Ting, men først og sidst findes de fleste Oplysninger, som du skal bruge ved Forberedelsen til Korpsejeren.

saaledes at vi tilsammen kan gøre Arrangementet saa godt og udbytterigt som vel muligt.

Det er vor Mening at afholde Kapsejladser, forskellige Konkurrencer, Lejrbaal m. m. samt arrangerede Udflugter til Byens og Omegnens Severdigheder.

Skulde nogle Troppe (Patruljer) kunne tænke sig at efterkomme vor Opfordring, bedes man sætte sig i Forbindelse med Divisionssassistenten Erik Arentoft, Forchammersvej 14, Aalborg.

1. Rønne Trop

Det er nu meget længe siden, at I har hørt noget fra 1. Rønne Trop, og vi vil derfor sende jer en lille Hilsen.

Efter Opfordring fra Ulveungerne afholdt 1. Rønne Flok den 22. Marts en Velgørenhedsfest til Fordel for »Red Barnet«. Ulveungerne besøgte selv en stor Del af Underholdningen, og da denne var Slut, afholdtes der fælles Kaffebord for alle Deltagerne. Under Kaffebordet underholdt Fru Doktor Ankerby, Fru M. Andersen og Bassangeren Hr. Clod-Svensson. Desuden talte Fru Doktor Ankerby, der er Formand for Indsamlingen til

»Red Barnet«. Festens Overskud blev Kr. 405,35, og vil nu blive overrakt Fru Doktor Ankerby.

Rønne Trop har lige afsluttet Vinterens Arbejde, idet den løbende Patruljekonkurrence sluttede den 15. Marts. Vi begynder derfor nu med Træning i den fri Natur og begynder med en stor Patruljeførertræning i Paradisbakkerne den 30. Marts. Denne Patruljeførertræning bliver en Weekend med mange svære Opgaver, bl. a. er der tilrettelagt et stort Natløb. — Vi haaber, at denne Træning giver os nye Erfaringer og dygtiggør os, saa vi staar godt ruset, naar vi til Sommer paa Korpsejeren skal prøve Kræfter med Korpsets andre Troppe.

Korpskontoret meddeler

Fra og med 1. Juni vil Korpskontoret være lukket for Ekspedition Mandag Aften. Kontortiden er herefter alle Hverdage Kl. 8—16, Lørdag Kl. 8—12.

Nu begynder de at komme

de gode Varer fra England

SKULDERTASKE

Original engelsk Haversack, af svært khakifarvet Ravndug med brede Gjordremme.

Uundværlig
for enhver
Spejder

Kr. **10⁸⁵**

**Denne Maanedes
ekstra Tilbud:**

RUSTFRI STAAL-SPISEBESTIK

Kniv, Ske og Gaffel til at sætte sammen. Prima solidt Schefffield-Fabrikat. Praktisk lille Størrelse.

Pr. Sæt

Kr. **4⁸⁵**

TALLERKNER OG KRUS

Dyb og flad Tallerken og Krus
af prima Aluminium

pr. Sæt

Kr. **4⁵⁰**

**Det Danske
Spejderkorps Depot**

Nørre Voldgade 96, København K. - Telefon Palæ 4526

Blade:

Spejdernes Magasin
Redaktør: cand. jur. Johan Kromann
Broholms Allé 6 A, Cthl.

Spejdersport
Redaktør: cand. mag. Svend Ranvig,
Segede 3, Sørs.

DET DANSKE SPEJDERKORPS

Begge Blades Ekspedition:
Korpskontoret

Depot: Nørre Voldgade 52, K.
Aabent Kl. 9-17
Fredag Kl. 9-18, Lørdag Kl. 9-14
Telf. PALæ 4526 - Giro 2284

Korpskontor

Fiolstræde 19, København K., Telefon
PALæ 5711 - Dir. Østergaard træffes
sikrest m. Kl. 8-9,30. Kontort. 8-16,
Lørdag Kl. 8-12 og desuden Mandag
Kl. 19,30-21,30. Giro 2284